

dybe sig i det Indre af Pladsen, førend man har indhegnet dette Indre ved Bygninger, som danne Omkredsen, og saaledes forbeholdt sig et Rum til Afbenyttelse for fremtidige mulige Krav. Nu hørte jeg vel, at min ærede Kollega (Madvig) erklærede, at det indre Rum af Universitetets Tjirkant er allerede delvis forbrugt; men dette gjælder dog kun om Halvdelen, og det Exempel, vi have for os, at det ene Rum er saaledes forbrugt, skulde ikke staae som en Opmuntring til at vedblive paa den Maade, men maatte snarere staae som en Advarsel med Hensyn til den anden Halvdeel, som endnu er fri, og som kan bevares fri, naar man holder sig til den ydre Linie. — Naar der er erindret, at den først vedtagne Plan, som var udkastet af den høit fortjente Mand, hvem jeg ligesaa oprigtig paaskjønner som den meget ærede Minister, vilde blive forkastet, hvis Vædringsforslaget vedtoges, saa følger dette ingentunde af dette Forslag. Det er muligt, at Konkurrenten vil føre til, at der kommer til at foreligge en anden Plan, og at det nu foreliggende Arbejde vil blive benyttet til en saadan, men at det skulde være en Indvending, at det foreliggende Arbejde maatte tjene til Grundlag for et tilkommende, kan jeg ikke see; det synes mig snarere at være en Ubefaling for det, end at det skulde indeholde noget Afstræffende. Vi have netop et Exempel for os i Bibliotheksbygningen. Her var en Plan affattet af en fortrinlig Bygmester, men den befandtes ikke tilfredsstillende; der aabnedes da en Konkurrence, og som Følge deraf er den skjønne og hensigtsmæssige Bibliotheksbygning bleven opført. — At Summen skulde staae som en Hindring for Vedtagelsen af vort Forslag, kan jeg ikke indrømme, thi Summen er kalkuleret for en overmaade kostbar og omfattende Bygning, som er beregnet for en overmaade lang Fremtid, og følgelig staaer denne Sum som et Maximum, som ingen Bygmester ved en senere Tegning vilde finde sig generet ved. Man kan jo heller ikke, som en æret Landsthingsmand gjorde, sammenligne Museumbygningen med en Rigsdagsbygning; thi her er jo en Udvidelse ikke let tænkelig. Med Hensyn derimod til Museumbygningen vil en fremtidig Udvidelse være nødvendig, og derfor maa Planen til Bygningens

Yderside affattes saaledes, at en Udvidelse kan foretages, efter som Fremtiden vil frembyde større Krav.

Madvig: Jeg skal fatte mig kort. Jeg skal blot gjøre opmærksom paa den Uoverensstemmelse, hvori de to Herrer befinde sig, der have anbefalet Vædringsforslaget. Min høitærede Kollega, min Sidemand tilhøire (Clausen) lægger mindre Vægt paa det æsthetiske Hensyn, men vil holde Pladsen i det Indre fri, medens den ærede 6te Landsthingsmand for 6te Kredts (Ploug) just ikke lægger saa megen Vægt paa at holde Pladsen fri, thi han gaaer ud fra, at man vil blive nødt til at trænge ind i Tjirkanten med een eller flere Fløie. Det er altsaa forstjellige Standpunkter.

Den anden Bemærkning, jeg skal gjøre, er, at jeg ikke kan lægge synderlig Vægt paa, at det Indre holdes frit. Naar man har en saa stor Tjirkant, som Universitetsgaarden udgjør, saa vilde det være en stor Luxus ikke at benytte den. Er det altsaa hensigtsmæssigt at benytte den srag, saa skader det ikke. Jeg anseer ikke Universitets-Bygningens Gaard for forbygget derved, at Solennetetsfalsbygningen gaaer tværs igjennem Gaarden; der er blevet to store Gaarde, som man kan være vel tilfreds med. Men Ulykken er, at Solennetetsbygningen er saa styg, og forsaavidt anseer jeg Gaarden for forbygget. Naar den var smukt og hensigtsmæssigt bebygget, saa kunde jeg ikke beklage mig over, at den store Plads er overflødig i to mindre, thi det vilde være en temmelig stor Luxus her i Kjøbenhavn at beholde hele den indre Plads fri, og man vil jo ogsaa kun holde den fri til fremtidig Benyttelse.

Jeg skal, siden jeg har faaet Ordet, benytte dette Dieblif til at sige, at naar jeg under den foregaaende Forhandling kom til at høre mig over Bygningen i Stormgaden, saa troer jeg, at Alt, hvad jeg sagde, forholdt sig rigtigt; men jeg vil dog gjøre den Berigtigelse, at naar jeg sagde, at det var den paleontologiske Samling, der ikke var Plads til, skulde jeg have sagt, at det var de Samlinger, som ere komne hjem med Fregatten Galathea.